

Som fisk i hav og fugl i luft (DDS 18)

GK 2007

1 Som fisk i hav og fugl i luft
ej lader spor tilbage,
så kan og ej med vor fornuft
vi Herrens vej opdage,
thi det med rette er hans ry,
han farer på den lette sky
og nytter vejrets vinger.

2 Usportlig er vor Herres vej,
men det er vel at mærke,
vi ved, ham bjerge standser ej
så lidt som bølger stærke;
hans vej går over bjerg og strand,
hans vej går gennem ild og vand
og gennem mørkets rige.

3 Har vi da kun vor Gud med os,
som over alt mon råde,
al fare frit vi byder trods
og smiler ad hver gåde;
er mørkt end for, dog lyst er bag,
vil altid som den unge dag
sin vej med glans sig bryde.

4 Ja, stod vi for Det Røde Hav
en aftenstund med sorgen,
vi med det lys, os Herren gav,
dog vist fandt vej i morgen,
så vi gik over uden bro
på havets bund med tørre sko
og klare lovsangstoner.

5 I Jesu navn vi går da trygt,
hvor Jesu Ånd os driver;
han dæmper al vor tvivl og frygt
og i vort hjerte skriver:
Så siger Jesus Kristus: Jeg
er sandhed og den rette vej
i lys og løn til livet.

6 Til livets land, til Himmerig
gik Herren gennem døden,
og altid han sig selv er lig
hos hedningen og jøden:
Han aldrig gør sig selv den skam,
at han med os og vi med ham
før vild i mørkets rige.

7 Så vær da, hvad du dig har kaldt,
vor frelser, her til stede:
Vor vej, vort lys, vort liv, vort alt,
med Himmeriges glæde!
Da let det går på sælsom vis,
da snart vi er i Paradis,
dér danse vi på roser.

N.F.S. Grundtvig 1843-45.